

**ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
: ศึกษากรณี การจำนองและจดทะเบียนสัญญา
หลักประกันธุรกิจประเภทเครื่องจักร¹**

จิรภัทร์ แพงสี²

การประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม เครื่องจักรถือได้ว่าเป็นทรัพย์สินอันมีมูลค่าที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่สามารถนำมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้ แต่ด้วยสภาพที่เป็นสังหาริมทรัพย์ จึงนำมาเป็นหลักประกันได้โดยการจำนำ หรือขายฝากเท่านั้น ซึ่งสาระสำคัญของการจำนำหรือขายฝากต้องมีการส่งมอบการครอบครองทรัพย์สินเครื่องจักรอันเป็นหลักประกันแก่เจ้าหนี้ยึดถือไว้ จึงส่งผลให้ผู้ประกอบการไม่สามารถใช้เครื่องจักรในการประกอบกิจการได้ ในขณะที่มีการผ่อนชำระหนี้ที่กู้ยืม ดังนั้นการตราพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. 2514 ออกมาบังคับใช้ก็เพื่อปลดเปลื้องภาระของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมที่นำเครื่องจักรไปเป็นหลักประกันการชำระหนี้โดยการจำนำ หรือขายฝาก การจดทะเบียนเครื่องจักรตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ส่งผลให้เครื่องจักรเป็นทรัพย์สินที่มีทะเบียน สามารถนำมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้โดยการจำนองได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 703 สาระสำคัญของการจำนองก็คือ ผู้จำนองไม่จำเป็นต้องส่งมอบเครื่องจักรที่จำนองให้แก่ผู้รับจำนอง เพียงแต่จดทะเบียนการจำนองเครื่องจักรไว้เท่านั้น ซึ่งเป็นผลทำให้ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมสามารถใช้เครื่องจักรอันเป็นหลักประกันชำระหนี้ ในกระบวนการผลิตและดำเนินกิจการต่อไปได้

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน : ศึกษากรณีการจำนองและจดทะเบียนสัญญาหลักประกันธุรกิจประเภทเครื่องจักร โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษารองศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ตันศิริ คณะกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์จรล เล้งวิทยา และรองศาสตราจารย์ ดร.ปภาศรี บัวสวรรค์.

² นักศึกษาปริญญาโท นิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ต่อมาเพื่อเป็นการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการกิจการธุรกิจ สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ ง่ายและสะดวกมากขึ้น เมื่อเล็งเห็นว่ายังมีทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องอื่นที่มีมูลค่าสามารถนำมา เป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้ แต่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่ได้บัญญัติครอบคลุม ไปถึงทรัพย์สินต่างๆ เหล่านั้น จึงมีการตราพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.2558 โดย กำหนดทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องที่สามารถนำมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้มากขึ้น การ นำทรัพย์สินที่มีมูลค่าดังกล่าวนำมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ โดยไม่จำกัดว่าจะทรัพย์สิน หรือสิทธิเรียกร้องนั้นจะมีทะเบียนหรือไม่ ก็สามารถนำมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้โดย มาจำต้องส่งมอบทรัพย์สินหลักประกันแก่ผู้รับหลักประกัน และยังสามารถนำมูลค่าของทรัพย์สิน อันเป็นหลักประกันชำระหนี้ดังกล่าว ไปเป็นประกันชำระหนี้กับเจ้าหนีรายอื่นได้อีก หลักเกณฑ์ สำคัญของการทำสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ ต้องมีการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทาง ธุรกิจต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้เจ้าหนีรายอื่นๆ สามารถตรวจสอบภาระผูกพันกับทรัพย์สินอัน เป็นหลักประกันการชำระหนี้ดังกล่าวได้ เช่นเดียวกับลักษณะการตรวจสอบเครดิตบูโรของ ลูกหนี้ เพื่อสร้างความมั่นใจแก่เจ้าหนีว่าทรัพย์สินดังกล่าวยังคงมีมูลค่าเพียงพอแก่การบังคับชำระ หนี้ได้ ประกอบการพิจารณาหลักประกันและให้กู้ยืมเงิน

เครื่องจักรถือเป็นสิ่งหาทรัพย์สิน อย่างหนึ่งที่มีมูลค่าสามารถนำมาจดทะเบียนเป็น หลักประกันทางธุรกิจได้ ตามพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.2558 โดยไม่ต้องส่ง มอบการครอบครองเครื่องจักรให้แก่ผู้รับหลักประกัน ดังนั้นจึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้ ผู้ประกอบการกิจการโรงงานอุตสาหกรรม เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อีกทางหนึ่ง โดยยังมีสิทธิ ครอบครองและใช้งานเครื่องจักร รวมถึงสิทธิในการแลกเปลี่ยน จำหน่าย จ่ายโอน และนำไป เป็นหลักประกันชำระหนี้กับเจ้าหนีรายอื่นภายหลังได้อีก

อย่างไรก็ตามจากการศึกษา ทำให้ทราบได้ว่าการแสวงหาประโยชน์จากมูลค่าเครื่องจักร โดยการนำเครื่องจักรมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้โดยการจำนอง ตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ และจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจประเภทเครื่องจักร ตาม พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.2558 และพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. 2514 ยังมีข้อจำกัดในการนำเครื่องจักรมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจ อีกทั้งความไม่ชัดเจนของ กฎหมายของพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ.2514 อยู่หลายประการ

ปัญหาที่หนึ่ง การนำเครื่องจักรและอุปกรณ์มาเป็นหลักประกันทางธุรกิจ เครื่องจักรที่นำมาใช้งานในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะถูกนำมาประกอบโดยมีการนำเข้าอุปกรณ์ชิ้นส่วน อะไหล่ เข้ามาแล้วนำมาประกอบเป็นเครื่องจักร ไม่ได้มีมาในรูปแบบสำเร็จเสมอไป เมื่อความจำเป็นต้องมีอุปกรณ์เพิ่มเติมที่ต้องใช้กับเครื่องจักร เมื่อจะนำอุปกรณ์ดังกล่าวมาจดจำนองก็ไม่ได้ เพราะอุปกรณ์ดังกล่าวไม่ได้ถือเป็นเครื่องจักรตามกฎหมายที่สามารถจดทะเบียนเครื่องจักรได้ เพียงแต่เป็นส่วนประกอบของเครื่องจักรที่ช่วยให้เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของเครื่องจักรให้สูงขึ้น หากจะนำอุปกรณ์นั้นมาจำนำ ก็ไม่ได้เช่นกัน เพราะการจำนำต้องมาการส่งมอบทรัพย์สินเพื่อให้ผู้รับจำนำได้ยึดถือไว้ และหากจะนำอุปกรณ์นั้นมาจดทะเบียนตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ ก็เห็นว่าอุปกรณ์ดังกล่าวไม่มีสภาพเป็นเครื่องจักรที่จะสามารถบังคับได้ จึงทำให้เสียโอกาสในการนำอุปกรณ์ เหล่านั้นมาใช้เป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้ จึงเกิดปัญหาว่าถ้านำเครื่องจักรมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจ ก็ย่อมต้องเล็งเห็นอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของเครื่องจักรด้วย เนื่องด้วยพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. 2514 ยังมีข้อจำกัดในการจดทะเบียนเครื่องจักร และการตีความคำว่าอุปกรณ์ อะไหล่ ส่วนประกอบของเครื่องจักร

ดังนั้นจึงต้องเห็นควรแก้ไขบทบัญญัติในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. 2514 มาตรา 3 เพิ่มเติมนิยามของคำว่า อุปกรณ์ อะไหล่ ตามพระราชบัญญัตินี้ว่า “อุปกรณ์ อะไหล่ ให้หมายความรวมถึง สัณหริมาตรพ์ ตลอดจนเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ใช้ในการดูแล บำรุง ซ่อมแซม เครื่องจักร อันมีความจำเป็นต้องใช้ใช้กับเครื่องจักร” และเพิ่มเติมมาตรา 5 ว่าด้วยการจำนองเครื่องจักร ให้ครอบคลุมไปถึงอุปกรณ์ อะไหล่ ประจำเครื่องจักร และสิ่งของอื่นๆ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะได้มีอยู่ในเวลาที่จะทะเบียนจำนองหรือมีขึ้นภายหลังก็ตาม ทั้งนี้เว้นแต่ผู้จำนองกับผู้รับจำนองจะตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นในสัญญาจำนอง

ปัญหาที่สอง การใช้กรรมสิทธิ์เครื่องจักรเป็นหลักประกันทางธุรกิจ ในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมมีความจำเป็นต้องใช้เครื่องจักรจำนวนมากในอุตสาหกรรมการผลิต การเช่าซื้อเครื่องจักรจึงเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้การดำเนินกิจการเป็นไปอย่างรวดเร็ว เมื่อปรากฏว่าพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.2558 ได้กำหนดว่าการนำเครื่องจักรมาจดทะเบียนเป็นประกันการชำระหนี้ตามหลักเกณฑ์การจำนอง หรือจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจผู้ให้หลักประกันต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เท่านั้น จึงทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถ

นำเอาเครื่องจักรที่ตนครอบครองมาจดทะเบียนตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจได้ เมื่อเป็นเครื่องจักรที่ยังมีการเช่าซื้ออยู่ กรณีเมื่อผู้ให้หลักประกันผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามสัญญาผู้รับหลักประกันจึงชอบที่จะบังคับเอาแก้หลักประกันทางธุรกิจที่เป็นเครื่องจักรนั้นได้ ตามพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.2558 มาตรา 9 แม้จะเปิดช่องว่าลูกหนี้สามารถนำทรัพย์สินในอนาคตไปเป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้แต่สิทธิในหลักประกันจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อลูกหนี้ได้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นมาแล้ว ดังนั้นหากลูกหนี้ผิดนัดในสัญญาเช่าซื้อหรือสัญญา리스ซึ่ง ลูกหนี้ที่เอาเครื่องจักรอันเป็นทรัพย์สินที่จะได้รับกรรมสิทธิ์มาในอนาคต มาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ ก็มีความเสี่ยงที่จะไม่ได้หลักประกันและเจ้าหนี้ผู้รับหลักประกันก็อาจไม่ได้รับหลักประกันเช่นกัน การหน่วงสิทธิของเจ้าหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อหรือสัญญา리스ซึ่งนั้น ลูกหนี้อย่อมไม่ได้ใช้ประโยชน์ในมูลค่าของทรัพย์สินในอันที่จะนำไปเป็นหลักประกันในการขอรับสินเชื่อจากเจ้าหนี้รายอื่นได้

เมื่อศึกษาถึงวัตถุประสงค์ของการตราพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. 2514 ที่มุ่งเน้นให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ จึงเห็นควรเพิ่มเติมบทบัญญัติการนำเครื่องจักรมาเป็นหลักประกันทางธุรกิจ ให้ชัดเจนสอดคล้องกับพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.2558 มาตรา 9 ที่สามารถให้นำเอาเครื่องจักรที่อาจได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในอนาคต โดยการเช่าซื้อหรือการเช่าลิสซึ่งสามารถนำมาจดทะเบียนเป็นหลักประกันทางธุรกิจในการเป็นประกันการชำระหนี้ได้

ปัญหาที่สาม การบังคับชำระหนี้หลักประกันเครื่องจักร ที่เสื่อมสภาพ สูญหาย หรือถูกเปลี่ยนแปลง ย้ายที่ตั้งใหม่ การบังคับชำระหนี้จากประกันเครื่องจักรอันเป็นทรัพย์สินกระทำได้ยาก สืบเนื่องจากการนำเครื่องจักรมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ โดยไม่จำเป็นต้องส่งมอบทรัพย์สินเครื่องจักรอันเป็นหลักประกันทำให้มีสิทธิในการครอบครอง ใช้สอยทรัพย์สินหลักประกันในการดำเนินกิจการทางธุรกิจต่อไปได้ แต่ด้วยสภาพการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมโรงงานย่อมต้องมีการใช้เครื่องจักรในการผลิตอยู่ตลอดเวลา ทำให้เครื่องจักรย่อมเสื่อมสภาพการใช้งานได้ ทำให้เครื่องจักรอันเป็นทรัพย์สินหลักประกันมีมูลค่าลดลง อีกทั้งการที่ลูกหนี้ใช้สิทธิแสวงหาประโยชน์จากทรัพย์สินหลักประกันโดยการนำไปแลกเปลี่ยน จำหน่าย จ่ายโอน ย่อมทำให้เจ้าหนี้ผู้รับหลักประกันเครื่องจักรดังกล่าวเกิดความเสียหายว่าหลักประกันจะสูญหาย หรือสามารถติดตามบังคับชำระหนี้ได้เนื่องจากทรัพย์สินหลักประกันถูกเปลี่ยนมือไป หรือมีการไปเป็นหลักประกัน

การชำระหนี้อีกชั้นหนึ่ง จึงเป็นผลให้การบังคับหลักประกันเครื่องจักรอันเป็นสังหาริมทรัพย์ที่สามารถเคลื่อนที่ได้ยากและเพื่อเป็นการป้องกันการใช้งานเครื่องจักร อันเป็นทรัพย์สินหลักประกันให้เสื่อมสภาพการใช้งาน จนมูลค่าเครื่องจักรลดลง

หากพิจารณาจากมาตรา 744(1) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งบัญญัติถึงเหตุแห่งการระงับสิ้นไปของสัญญาจำนอง และพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ.2514 ก็ไม่ได้ระบุระยะเวลาในการนำเครื่องจักรไปเป็นหลักประกันการชำระหนี้ ทั้งนี้เห็นว่าควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ให้กำหนดระยะเวลาการนำเครื่องจักรมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ ทั้งนี้เช่นเดียวกับการสัญญาเช่าทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่กำหนดระยะเวลาในการใช้สอยทรัพย์ตามสัญญาเช่า เช่น อสังหาริมทรัพย์ ไม่เกิน 3 ปี ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรอันเป็นหลักประกัน โดยไม่แจ้งให้เจ้าหนี้มีหลักประกันทราบ และละเลยการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงที่ตั้งเครื่องจักร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหนี้ซึ่งรับเครื่องจักรนั้นเป็นหลักประกัน และเพื่อเป็นการตรวจสอบการคัดแปลง ปรับเปลี่ยนชิ้นส่วนของเครื่องจักร ซึ่งทำให้เครื่องจักรมีมูลค่าลดลง กรณีความเสื่อมสภาพของเครื่องจักร เมื่อผู้รับจำนองหรือรับหลักประกันได้มีการบังคับหลักประกันเครื่องจักรโดยการขายทอดตลาดแล้วได้มูลค่าน้อยกว่ามูลหนี้ เห็นควรให้บัญญัติเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ.2514 ขึ้นใหม่ในเรื่องของการบังคับหลักประกันเครื่องจักรโดยการขายทอดตลาดแล้วได้มูลค่าน้อยกว่ามูลหนี้ที่จำนองหรือมูลหนี้ตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ ซึ่งเงินยังขาดอยู่เท่าใดให้ถือว่าเป็นหนี้สามัญซึ่งผู้รับจำนองหรือผู้รับหลักประกันอาจเรียกร้องจากลูกหนี้ได้ แต่หากผู้จำนองเครื่องจักรหรือผู้ให้หลักประกันเครื่องจักรไม่ได้เป็นลูกหนี้ จะเรียกร้องจากผู้นั้น

ปัญหาที่สี่ การจัดลำดับการบังคับหลักประกันเครื่องจักรเจ้าหนี้นุริมสิทธิจดทะเบียนหลายราย ซึ่งในการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ในกรณีที่มิมีเจ้าหนี้มีหลักประกันเครื่องจักร โดยจดทะเบียนนุริมสิทธิหลายราย เจ้าหนี้มีหลักประกันแต่ละรายก็ประสงค์ที่จะได้รับชำระหนี้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นก่อนบุคคลอื่น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 277 จึงบัญญัติลำดับเจ้าหนี้นุริมสิทธิที่จะให้มีผลก่อนหลังไว้ แต่เมื่อพิจารณาจากกรณีการจำนองเครื่องจักร ในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ.2514 ไม่ได้บัญญัติถึงการเรียงลำดับเจ้าหนี้นุริมสิทธิในการจำนองไว้ ดังนั้น เมื่อต้องการบังคับจำนองเครื่องจักร จึงอาจเกิดปัญหาว่าเจ้าหนี้นุริมสิทธิรายใดจะได้รับชำระหนี้ก่อนทั้งนี้ต้องอาศัยการเรียงลำดับ

เจ้าหนี้บุริมสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งหากเปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.2558 ซึ่งได้บัญญัติไว้ถึงการเรียงลำดับเจ้าหนี้บุริมสิทธิ ผู้มีหลักประกันตามวันเวลาที่จดทะเบียนก่อนหลัง

เพื่อความชัดเจนในการบังคับหลักประกันเครื่องจักร ควรบัญญัติกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ.2514 ว่าด้วยการจำนองเครื่องจักร ต่อเนื่องจากมาตรา 5 ที่บัญญัติให้เครื่องจักรที่จดทะเบียนกรรมสิทธิ์แล้ว สามารถนำมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้โดยการจำนองได้ โดยกำหนดให้เจ้าหนี้ผู้รับหลักประกันเครื่องจักร เป็นประกันชำระหนี้ และได้จัดจำนองหรือจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจประเภทเครื่องจักร เป็นเจ้าหนี้หลักประกันเครื่องจักร มีบุริมสิทธิในเครื่องจักร อุปกรณ์ อะไหล่ ที่นำมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ ตามสัญญาจำนองหรือสัญญาหลักประกันทางธุรกิจประเภทเครื่องจักร เหนือเจ้าหนี้สามัญรายอื่น และเจ้าหนี้บุริมสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รายอื่น แต่ทั้งนี้จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้สิทธิของบุคคลผู้ซึ่งได้จดทะเบียนบุริมสิทธิไว้ก่อนทำสัญญาหลักประกันทางธุรกิจประเภทเครื่องจักรนี้ไม่ได้ และให้เจ้าหนี้ผู้รับหลักประกันเครื่องจักร ตามพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ.2514 มีลำดับต่อจากเจ้าหนี้ซึ่งได้จดทะเบียนบุริมสิทธิหลักประกันเครื่องจักรไว้ก่อน ทำสัญญาหลักประกันทางธุรกิจประเภทเครื่องจักรตามพระราชบัญญัตินี้ อีกทั้ง การทำสัญญาหลักประกันทางธุรกิจประเภทเครื่องจักร ย่อมไม่กระทบกระทั่งถึงสิทธิของเจ้าหนี้ที่ได้ยึดหน่วงเครื่องจักรดังกล่าวไว้ก่อนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจประเภทเครื่องจักรตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้เพื่อความชัดเจนและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.2558

จากสภาพปัญหาตามกฎหมายพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ.2514 ที่ให้สิทธิผู้ที่จดทะเบียนเครื่องจักรสามารถนำเครื่องจักรมาเป็นหลักประกันในการชำระหนี้ได้ หากได้มีการพิจารณาปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมในส่วนของการนำเครื่องจักร อุปกรณ์ ส่วนประกอบเครื่องจักรมาเป็นหลักประกันในการชำระหนี้ได้ ตลอดจนการพิจารณาเพิ่มเติมหลักเกณฑ์แนวทางการบังคับหลักประกันเครื่องจักรที่จะสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้รับหลักประกันได้ การบัญญัติกฎหมายเพิ่มเติมดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ย่อมส่งผลดีต่อการนำมูลค่าเครื่องจักรมาใช้ประโยชน์ในการแสวงหาเงินทุนเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมได้มากขึ้น และเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับสถาบันการเงินผู้รับหลักประกันได้อย่างเป็นธรรม

เอกสารอ้างอิง

กรวิทย์ ตันศรี. “พระราชบัญญัติหลักประกันธุรกิจกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SMEs.

ธนาคารแห่งประเทศไทย”, สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

จุฑามาศ จำรัส. “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการนำเครื่องจักรมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้”.

วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2543.

เอกศักดิ์ สืบนิพนธ์ และดร.สมจิตต์ เซอร์ชันซี. “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการใช้เครื่องจักรและ

อุปกรณ์เป็นหลักประกันการชำระหนี้ต่อสถาบันการเงิน”, บทความบัณฑิตศึกษา คณะ

นิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

พระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. 2514.

พระราชบัญญัติหลักประกันธุรกิจ พ.ศ. 2558.

กฎกระทรวงฉบับที่ 8 พ.ศ.2532 ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ.

2514.

กฎกระทรวงฉบับที่ 13 พ.ศ.2538 ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ.

2514.